

Ellen Poulsen: Isvanskelighederne er nu, om ikke overalt, så dog de allerfleste steder overvundet for denne gang, men det er forståeligt, at man gør en slags status i de byer, hvis havne i længere tid har været lukket af isen, og at man gør det navnlig med henblik på fremtiden, for på mange måder har disse byers normale liv været berørt. Jeg behøver blot at nævne virkninger som tab af havnepenge, de forringede forsyningsmuligheder, formindsket vareomsætning og ikke mindst vanskelighederne for de arbejdere, der har været henvist til lediggang i stedet for dagligt arbejde og fortjeneste. I overvejelserne er man især standset ved den økonomiske side af sagen, og det kan ikke nægtes, at man de fleste steder står stærkt tvivlende overfor, om de udgifter, der rundt om i provinshavnene må udredes til istjenesten, står i et rimeligt forhold til den isbryderhjælp, man får — eller rettere sagt ikke får.

Jeg kan i denne forbindelse nævne, at Odense havn i de sidste 30 år, fra 1926, kun to gange har modtaget assistance fra statens istjeneste, og at for den sidste 10 års periode er udgifterne til istjenesten for Odense havns vedkommende gjort op til ca. 300 000 kr. Heri er indbefattet udgifterne til isbrydning med den havneisbryder, som arbejder i Odense havn under de særlige forhold dér med den lange kanal, men hvis hjælp ofte bliver illusorisk, fordi man ikke får den fornødne hjælp udefra; derimod er den isafgift, som de anløbende skibe har betalt, ikke medregnet i denne sum. Man kan derfor ikke se, at disse store bidrag er rimelige, hvis de ikke modsvares af en ydelse, altså hjælp fra istjenesten. Mange steder i provinsen har man den opfattelse, at langt den overvejende del af istjenesten koncentrerer omkring Københavns havn, og der er derfor meget stor interesse for — ikke mindst på baggrund af den modtagne hjælp — at få en redegørelse for, hvor meget provinshavnene yder til istjenesten i sammenligning med det, Københavns havn yder.

Mit spørgsmål til den højtærede handelsminister lyder da:

Hvor meget betaler provinshavnene til isbrydningen i forhold til Københavns havn, og pålægges der skibe, som ankommer til Københavns Frihavn, nogen afgift til samme formål?

Formanden: Da handelsministeren ikke er kommet, må dette spørgsmål foreløbig forbigås, og vi går til det næste.

Af *Viggo Starcke* til finansministeren:

„Vil finansministeren redegøre for beskatningen af gaver, og om han overvejer ændringer i denne beskatning?“

Viggo Starcke: Rent bortset fra spørgsmålet om betimeligheden i, at statens repræsentanter giver gaver og modtager gaver under forhandlinger med andre stater, er det spørgsmål stadig uløst, hvordan man skal forholde sig, når andre stater, der har den vane som høflighedsbevis at give gaver til de forhandlende ministre, har givet sådanne gaver og disse gaver så skal indføres her til landet — om de skal fortoldes, beskattes, eventuelt automobilbeskattes og belægges med gaveafgift.

Rent bortset fra, hvad der måtte komme ud af de handelsforhandlinger, som nylig er blevet indledt i Sovjetrusland, foreligger der en akut, aktuel situation, som kræver en forstandig behandling og fornuftig løsning. Selvfølgelig må man generelt hævde, at der må gælde samme regler for ministre og ministrenes pårørende som for andre af landets borgere, medmindre man vil anlægge det synspunkt, at sådanne gaver mere er en gestus overfor landet som helhed end overfor de enkelte personer.

Der er nogle herhjemme, der har haft den indstilling, at der er en vis nemesi i, at enkelte ministre nu selv kommer til at mærke følgerne af de love, de har været med til at give for andre, og der har ikke uden skadefryd været anstillet mange beregninger i aviserne. Efter mit skøn er det et spørgsmål, om landet som helhed kan være tjent med, at der i udlandets øjne ligesom falder et let komisk skær over Danmark, derved at en gave ikke kan modtages, således som det var hensigten, fordi skatter, told og afgifter løber op på en måde, der nærmer sig det ruinerende.

Jeg vil derfor bede den højtærede finansminister — tildels under henvisning til de 2 000 år gamle ord: Behøver dit øje at være ondt, fordi jeg er god? — besvare følgende spørgsmål: